

REDNA LETNA KONFERENCA TVD PARTIZAN ZALOG

ZA NOVE ODNOSE

»Uresničevanje programa ter angažiranost sovpadata z velikimi spremembami v telesni kulturi, z uresničevanjem stališč RK SZDL, predsedstva ZKJ in sekretariata CK ZKS o aktualnih problemih telesne kulture z vidika odpravljanja slabosti v različnih povezovanjih in organizacijah.« Tako je začel svoje poročilo predsednik društva. V nadaljevanju se je dotaknil vključevanja telesne kulture v samoupravne družbene odnose.

Do nedavna smo lahko ugotavljali, da so se tudi v Zalogu v različnih strukturah (KS, ZK, SZDL itd.) srečevali eni in isti ljudje. Premalo je bilo prisotno članstvo, tudi člani ZK, ki niso kazali tiste aktivnosti, ki bi jo od njih pričakovali. Zato je pri Partizanu temeljna naloga v letošnjem letu ustanovitev aktivna ZK, ki bo na tem področju krepil prizadevanje za socialistično usmerjeno in angažirano telesno kulturo, utrjeval in uresničeval samoupravne in socialistične družbenoekonomske odnose ter na vseh področjih telesnokulturne aktivnosti nastopal proti neopredeljenosti in neangažiranosti članstva, posebno komunistov.

V okviru tega pa je zlasti pomembno, da društvo zagotovi možnosti za aktivno in redno delovanje čim večjega števila delovnih ljudi in občanov v različnih oblikah in sekcijah Partizana. Pri uvedbi novih tekmovalnih sistemov letijo očitki nekaterim tovarišem, češ da še vedno želijo hraniti staro v novi preobleki ter da ne razumejo vsebine sprememb tekmovalnih sistemov proti uveljavljanju klubskih interesov. Ugotavljamo, da temu ni tako, temveč je zaradi vseh organizacijskih sprememb v telesni kulturi, zlasti nedorečene organizacijske sheme tako v vrhunskem kot v rekreativnem športu del športnih delavcev prenehal z delom. Društvo sodi, da pri oblikovanju tekmovalnih sistemov in njihovih nosilcev — po sklepu o uveljavljanju tekmovalnih sistemov v SRS in v občini — v pripravah predlogov niso bile realno ocenjene posamezne panoge po krajih, kjer so neposredni nosilci telesnokulturne dejavnosti na področju množičnosti in vrhunškega športa ter da le-te niso bile demokratično usklajene v svojih asociacijah. V zvezi s tem hoče društvo poudariti, da v takem primeru tekmovalni sistem za neko panogo tudi ni bistveno cenejši ter da morajo vsi dejavniki po posameznih športnih panogah ob zaključku sezone s točnimi finančnimi poročili pokazati stanje, kakršno je.

Društvu v Zalogu tudi niso znani vsi kriteriji in merila pri panogah in se sprašuje, če so bile z njimi seznanjene tudi osnovne organizacije pri delu s selekcijami, saj misli, da v sklepih TKS SRS to ne velja samo za merila pri uvrstitvah in izločanjih športnih panog do 1. 1980. O tem in še o drugih kriterijih premalo natančno govori samoupravni sporazum. In ker gre še za sredstva obveščanja, se društvo zaveda, da obstajajo delovne priloge k samoupravnemu sporazumu, ki imajo status spremljajočih dokumentov. Vprašanje pa je, če imajo amaterski delavci na terenu ta dokument v rokah in so seznanjeni z dolgoročno programsko politiko.

Pri kadrovske politiki v telesni

BILI SMO VESELI

V petek 24. februarja je bila v združenem domu v Zalogu letna konferenca TVD Partizan. Udeležilo se je veliko članov, predvsem mladih. Potekala je brez zastojev. Najrazburljivejša točka za nas mlade je bila podelitev pokalov in priznanj najboljšim igralcem v namiznem tenisu in smučanju. Vsi, ki so jih prejeli, so bili zelo veseli. Vsi mladi pa smo sklenili, da se bomo v letu 1978 še bolj potrudili.

NATAŠA BRUČAN, OŠ A. JAKHLA

Obljuba dela dolg

Družabno-rekreativni klub Slovan pričinja z delom in vas vabi k sodelovanju

Čas hitro teče in zimske aktivnosti se počasi prevečajo v drugo polovico. Vedno bolj razmišljamo, kako bomo izkoriščali svoj prosti čas, ko bodo smučišča zamrla. Vsakdanjik nam nalaga toliko obveznosti, da večkrat zamahnemo z roko in pravimo: »Saj nimam časa, za svojo prosto uro na dan.«

Toda leta naredi svoje in naše zdravje nas začena opozarjati. »Kaj smo sploh naredili za svoje zdravje?«

Če se opremo na to vprašanje, lahko brž odgovorimo, da začno rekreativno delovati ljudje tedaj, ko ugotovijo, da jim najmanjši telesni napor povzroča velike težave, da je v bistvu ogroženo njihovo zdravje. Torej velja podpreti ugotovitve, da bi si moral človek že v rani mladosti najti dnevno vsaj uro prostega časa, ki bi bila samo njegova, da bi se ukvarjali s kakšno dejavnostjo, ki sprošča in postaja vsakdanja potreba. Tudi šport je ena takih aktivnosti. In nikakor ne bi smeli biti zadovoljni samo z občasno vadbo, temveč vztrajati, da to postane del vsakdanjega življenja.

Ob tem se seveda pojavljajo problemi, ki bi jih morala urejati že družina v medsebojnih odnosih. Dobro poznamo dnevni urnik poprečne slovenske družine: delo — skrb za otroke (šola, vrtec) — gospodinjstva dela za žene. Morda je pa vendarle delo v družini slabo porazdeljeno in predvsem na žene res še padejo »trije hišni vogali!« Morda pa bi mož prevzel delček ženinoga dela takrat, ko si želi prosto uro za rekreacijo. Še idealnejša pa je ob primerih možnostih — rešitev, da se rekreira vsa družina naenkrat. Družinski trim je že ena od oblik, ki daje možnost nepretrgane vadbe skozi vse leto in obenem vzgoja otroke, da bodo pridobile navade po gibanju prenašali na kasnejše generacije.

Družbeno-rekreativni klub Slovan vam ponuja roko, da bi vam vsaj malo olajšal odločitve, o katerih se boste pogovarjali doma. Če imate v svoji družini tudi babico in dedka, ki čuvata otroke dopolne, ko starši delate, potem vas vabimo vsak četrtek od 9. do 11. na družinski trim. Vabili bomo skupaj — otroci in stari starši ali pa tiste mamice in očetje, ki delate popoldne. Vsako sredo od 16. do 18. pa vabimo tiste družine, ki imajo prosto popoldne. Ves marec se še zadržujemo v trim kabinetu, kasneje pa se bomo rekreirali v parku na Kodeljevem.

Odrasli, ki bi se želeli rekreirati sami, pa lahko pridete vsako sredo od 18. do 20 in vsak petek od 18.30 do 20 ure v naš trim kabinet.

Iz rekreacijskega programa družabno — rekreativnega kluba Slovan smo danes predstavili družinski trim in izpolnili del obljube, ki smo jih nakazali v prejšnji številki Nsk. Seveda pa to še zdaleč ni vse in že prihodnjic lahko pričakujete naše ponovno srečanje, na katerem si boste tudi drugi — po našem pravilu »Nikoli ni prepozno!« — našli kaj primerne zase na rekreativnem področju.

In za konec: Kako se vključite v družabno-rekreativni klub Slovan? Vsako popoldne od 8. do 9.30, ob sredah pa od 14. do 16 ure se oglašite v poslovnih prostorih športnega društva Slovan, Koblarjeva 34. Za vpis v klub potrebujete fotografijo ter 100 din za letoletno članarino. Za to pa vam bomo nudili objekte in organizirano vadbo. Vse informacije dobite po telefonu št. 43-928.

Vsi, ki živite ali delate na območju naše občine, na svidenje na družinskem trimu.

BREDA FERINCEK

kulturi — sodi TVD Partizan Zalog — ne delamo prav, ko za nekatera mesta (ki so hkrati še odgovorna) izbiramo ljudi, ki nimajo strokovnih in moralno-političnih vrlin. V nekaterih naših organih, ki naj bi se razvijali v socialistična samoupravna telesa z nagnjenji do športa, je očitna tendenca, da se zapirajo. (To je tudi misel iz študije E. Kardelja Smeri razvoja političnega sistema socialističnega samoupravljanja.) To pa pomeni, da so skupine ali celo posamezniki, ki lahko privatizirajo in uzurpirajo organizacijo. Vpliv političnega delovanja tu ni dovolj prisoten. Med drugim je to razvidno tudi iz akumulacij funkcij nekaterih posameznikov, ko ima npr. en sam član vse funkcije od osnovne in občinske do mestne ali morda celo do republiške. Ali so bili pri izbiri selekcij taki nedemokratični postopki tudi pri kriterijih in merilih?

VILKO SLUGA

Šesti Kajuhov memorial

Od 10. do 12. marca je bil v športni dvorani na Kodeljevem odprti turnir v namiznem tenisu — 6. Kajuhov memorial.

Nastopilo je 116 športnih in rekreativnih organizacij s 787 igralci! Iz vse države in iz zamejstva.

V prihodnji številki Nsk bomo več poročali o tej množični manifestaciji namiznega tenisa pri nas.

AM

USTANOVLJENA JE LJUBLJANSKA GIMNASTIČNA ZVEZA

Prizadevno za uresničevanje ciljev

Sredi februarja je končal svoje delo iniciativni odbor, ki je imel nalogo, da v okviru Ljubljane organizira in pripravi potrebne akte za združitve v Ljubljansko gimnastično zvezo ter skliče ustanovno skupščino.

Ta bo imela dva zbora: zbor delegatov množičnega športa in zbor delegatov vrhunškega športa z osnovnim ciljem razvijanje in pospeševanje množičnosti in vrhunškega športa v gimnastiki, krepitvi zdravja, delovne in obrambne sposobnosti delovnih ljudi in občanov ter navajanje na smotno in aktivno izbrabo prostega časa.

Verjetno ustanovna skupščina ni bila zgolj po naključju prav v naši občinski dvorani v Mostah. Predsednik iniciativnega odbora je član TVD Partizan Zelena jama Alojz Mavrič, ki je med razpravljavci in predstavniki gimnastične zveze Slovenije ter TKS Ljubljana prejel pohvalo (kar se redko zgodi), saj je pod njegovim vodstvom celotnemu iniciativnemu odboru kot prvemu v Ljubljani uspelo

uresničiti Portoroški dokument, ki ga je marca 1977 sprejela tudi skupščina TKS Ljubljana.

Ustanovna skupščina je bila dobro organizirana. Od 28 vabljenih je bilo navzočih 25 delegatov. Iz poročila predsednika iniciativnega odbora se je čutila prizadevnost za uresničevanje ciljev, jasno izraženih v samoupravnem sporazumu o združitvi v Ljubljansko gimnastično zvezo, ki so ga podpisali predstavniki TVD Partizan iz območja ljubljanskih občin. Skupščina je izvolila organe Ljubljanske gimnastične zveze. Za predsednika izvršnega odbora so delegati izvolili Alojza Mavriča iz TVD Partizan Zelena jama. Vsa TVD Partizan iz območja ljubljanskih občin so v organih zveze dobro zastopana.

SLAVKA JERMAN

TRUDIMO SE

DOSEČI PRVO MESTO

Amaterski nogometni klub Rekord iz Novega polja deluje že 18 let. V tem času je dosegel precej vidnih uspehov, saj skoraj ni bilo turnirja v malem nogometu, ki se ga igralci Rekorda ne bi udeležili. V zadnjem času deluje NK Rekord pod pokroviteljstvom TVD Partizan Zadobrova. Njegova telovadnica omogoča nemoteno vadbo tudi pozimi. Zato že

Smučarji-skakalci

Smučarsko društvo Dolomiti Guncleje Ljubljana — Sentvid je pridilo meddruštveno skakalno tekmovanje za pionirje na 25-metrski skakalnici v Gunclejah, katerega se je udeležila tudi ekipa TVD Partizan Zalog. Nastopilo je nad 50 tekmovalcev. Najboljši Založan Peter Zidan je zasedel 15. mesto, Bojan Cvenk 18. mesto, 21. mesto Branko Stropnik ter 22. mesto Matjaž Crkvenik.

VILKO SLUGA

Dober dan, Tatjana!

Na obisku pri Tatjani Šušteršič, državni reprezentantki pri športnih invalidih

Tatjana sodi med najboljše športnike invalide. To je dokazala tudi na evropskem prvenstvu na Dunaju. Zato je skupaj z drugimi reprezentanti prejela zlato značko ZTKJ in plaketo ZTKOS.

Ko je ta odlična športnica in kje prebiva? Obiskali jo bomo! Za začetek sem zvedela le: Štepanjsko naselje. Pa sem se kar hitro znašla. Naš sekretar ZTKO Ciril Hribar vendar stanuje v eni tistih velikih hiš! Rečeno — storjeno! Ciril je dobil nalogo, ki jo je odlično opravil. Še več, s Tatjano se je celo dogovoril za čas našega obiska.

Ko smo korakali med množico blokov, smo iz previdnosti vseeno malo pogledovali levo in desno, da bi tudi nazaj grede našli avtomobile. Naj kar naprej povem, da se je vse srečno končalo, čeprav smo se orientirali po stvareh, ki niso najbolj v čast tako velikemu naselju: po smeteh levo in desno pa še kje, kot da so urejalci naselja prehitro pobrali sila in kopita.

Toda naš cilj je bila Tatjana. Naše misli so uhajale k njej in seveda k športu.

»Dober dan, Tatjana,« in naša predvidevanja so se uresničila. Sedli smo v prijetno urejeni sobici, polni knjig in med sabo smo imeli prijetno pogovornico. Čeprav sta naju spremljevalca Ciril in fotograf Miran zaradi drugih obveznosti hitro zapustila, sva se s Tatjano tako zaklepetali, kot da se poznavata že dolga leta.

Tatjana je športnica, ki dobro ve, kaj hoče in nikoli ni sanjala o tem, da bi postala vrhunska športnica. Zato me je kar takoj opozorila, naj jo kljub njenemu članstvu v državni reprezentanci ne tiriram kot vrhunske športnice.

S športom se je pričela ukvarjati že kot gimnazijska in po tisti nesreči je morala pričeti vse znova. Ponovno je postala športnica: iz potrebe po pridobivanju in ohranjanju telesne pripravljenosti, brez ambicij, da bi posegala po medaljah. A vsakodnevna športna aktivnost ji ne pomeni le negovanja in skrbi za zdravje,

marveč odpira možnosti in ohranjanje stikov s športniki; šport ji daje polet za premagovanje vsakodnevnih težav. Zelo neguje ta svoj interes, utrjuje si svoje mišljenje in noče biti zadovoljna z doseženim. Skupaj s tovariši v društvu paraplegikov se zavzema za enakopraven položaj invalidskega športa, ki naj bi ga razvili tudi po drugih republikah. Saj so v svetu po organiziranosti daleč pred nami. Toda zgledi vlečejo in v Sloveniji so storjeni premiki, ki jih bo treba še razvijati in negovati. Pa ne gre samo za tekmovalce,

temveč za širše nudenje organizirane športne aktivnosti za invalide, saj jim je vsakodnevno gibanje za ohranjanje zdravja še kako potrebno.

Tatjana bi bila najbolj vesela, če bi lahko skupaj s tovariši stalno vadila v primernem, njih prirejenem športnem centru, kajti državna reprezentanca se ima možnost le občasno pripravljati skupaj. In najbrž si ne bi smeli dovoliti tako imenovanih »mrtvih sezon«. Moja sogovornica se tega močno zaveda. Zato svoj prosti čas vsak dan namenja športu. Sama si je pripravila nekaj rekvizitov, kot so obtežilne vreče s peskom, dnevno izvaja nekatere vaje in dosti se giba na prostem. Zelo rada igra namizni tenis. Upala je, da bodo v bloku postavili kakšno mizo v slabo izkoriščeni sušilnici ali v kolesarnici. Morda bo imela prihodnjo zimo več sreče.

Ves čas pogovora sem jo občudovala, kajti dejala mi je: »Meni je dan prekratek.« Vsak dan ima izpolnjen do zadnje ure. Še posebno v zadnjem letu, ko je postala sofer. Avto ji je približal prijatelje, opera in gledališče sta ji postala sosedi, ni več kraja, katerega ne bi mogla obiskati in televizija, branje ter ročna dela po občasno kuhanje ji samo dopolnjujejo dan.

Tatjana je polna energije. A od tedaj, ko je roka ni ubogala, da bi prišla iglo za šivanje, pa do danes, ko je postala športnica, ki predstavlja našo deželo v svetu, je bila trda pot, polna volje, ki jo najdejo le tisti, ki vedo, kaj hočejo.

Na svidenje, Tatjana, na športnih igriščih in hvala za tvojo gostoljubnost!

BREDA FERINCEK

Rada imam otroke in delo z njimi

Novembra lani smo k odredu Črni Mrav priključili družino učencev OŠ Karla Destovnika-Kajuha. Vodniki so večinoma študentje višje šole za socialne delavce, ki so se uposobili na vodniškem tečaju na Visokem. Kako poteka njihovo delo? Povabila sem se na pogovor z Alenko Matjažič, študentko 2. letnika VŠSD.

»Alena, kdaj si stopila v našo organizacijo in kako si zvedela zanjo?«

»Tabornica sem od leta 1977. Za vodnico sem sem se odločila, ko je Bernard Stritih propagiral delo odreda Črni Mrav pa tudi povedal, da primanjkuje vodnikov. Zbrali smo se na prvem sestanku in tovariši Stritih nam je opisal naše bodoče delo. Obiskala sem vodniški tečaj na Visokem. To je bil moj prvi stik s taborniki. Nato sem prevzela vod delok iz 1. razreda OŠ K. D. Kajuha.«

»Prvi sestanek je vedno težak. Opiši mi ga, prosim!«

»Ja...« kratek molk in prešeren smeh, »trema, trema« Še nikoli v življenju nisem imela take treme. Nato sem se predstavila in deklice so se predstavile meni. Takoj smo začele z delom. Ob koncu sestanka pa so me že prijele za roko in povedale, da so zadovoljne in da bodo naslednjic spet prišle. Mislim, da mi je uspelo. Rada imam otroke in delo z njimi...«

»Kaj pa počnete na sestankih? Gotovo imate narejen program?«

»Programa sicer nimam, vendar se na sestanku vedno temeljito pripravim. Poiščem si igrice in pesmi — kar iz knjig. Na zadnjem sestanku pa smo sklenile, da bomo začele zbirati vse mogoče. Za začetek zanimive papirnatne prtičke. Rada bi, da bi vsak otrok imel svojo mapo in bi zbiranje postal vodov konjiček.«

»Deklice so šele iz 1. razreda in bistveni del sestanka so igre. Imate probleme z njimi?«

»Res se najde včasih kate-

ra, ki mi nagaja. Najraje se mi skrijejo in včasih porabim kar preveč časa, da jih zberem za delo. Vendar pa nas teži nek problem: Nimamo stalnega prostora. Na šoli je ena sama taborniška soba, ob istem času pa imamo sestanke trije vodi. Z iskanjem prostora se izgublja čas. Mislim, da bi bila potrebna boljša organizacija, da sestanki ne bi sovpadali med sabo ali s šim drugim. Vem pa, da je to težko, ker je število vodov veliko. Vodniki se dobivamo ob torkih na VŠSD.«

»Ali tam sestavljate igre za otroke?«

»Ne. Na teh sestankih rešujemo probleme. In do skupnih točk slej ko prej pridemo, ker vsak pove svoje stališče. Težko pa bi rekla, da so naši sklepi dokončno. Mnogo je odvisno od položaja v katerem se znajdeš pri delu z otroki. Na nekem sestanku smo se vodniki med seboj igrali in igre nato analizirali — kaj igra sploh je? Kaj neka igra lahko da otroku? Kaj lahko opazuje pri igri? Kako igre sprejemajo otroci? To je bil izredno delaven sestanek in je vsem mnogo koristil za delo z otroki.«

»Kaj pa izleti? Si že organizirala vodov izlet? Ga šele načrtujete?«

»Ne, nismo ga še imele. Bile pa smo že na Golovcu in na novoletni čajanki v Titovem domu.«

Sestanek je bil prischen in pester. Člani so med seboj trdno povezani v celoto, ki je ni moč razbiti. Prijetno presenečena sem ob koncu sestanka obljubila, da to ni bilo naše zadnje srečanje.

NIKA BUTALA

VILKO SLUGA